Δ.Ε.Θ.2026 Κάτω η πολιτική της φτώχειας, των ιδιωτικοποιήσεων και του πολέμου

Η φετινή ΔΕΘ βρίσκει την κυβέρνηση της ΝΔ αντιμέτωπη με μια κοινωνία που ασφυκτιά. Θα επιχειρήσει ξανά να παρουσιάσει μια εικόνα «ανάπτυξης», «σταθερότητας» και δήθεν μέτρων ανακούφισης για τους πιο αδύναμους. Όμως πίσω από τα επικοινωνιακά παιχνίδια βρίσκεται η πραγματικότητα που βιώνει καθημερινά η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία: ακρίβεια, χαμηλοί μισθοί, πανάκριβα ενοίκια, εξαντλητική εργασία, απολύσεις, διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών και συνεχής επίθεση στα δικαιώματά μας. Αντίθετα, ο πλούτος και τα κέρδη των αφεντικών και μιας πολύ μικρής κοινωνικής μειοψηφίας αυξάνονται συνεχώς: τράπεζες, ενεργειακοί όμιλοι, κατασκευαστικές, εφοπλιστές και γενικά οι μεγάλες επιχειρήσεις θησαυρίζουν και συγκεντρώνουν όλο και μεγαλύτερη οικονομική ισχύ.

Την ίδια ώρα, η χώρα εμπλέκεται όλο και βαθύτερα στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, του Ισραήλ και των ΗΠΑ. Δισεκατομμύρια ευρώ κατευθύνονται στους εξοπλισμούς. Η Ελλάδα συμμετέχει και μετατρέπεται σε ορμητήριο για τις πολεμικές επιχειρήσεις ενάντια στους λαούς της Δυτικής Ασίας. Η στήριξη του Ισραήλ, η συμμετοχή στη γενοκτονία, η παραχώρηση βάσεων και η συμμετοχή στους πολεμικούς σχεδιασμούς δεν προστατεύουν τον λαό. Τον εκθέτουν σε θανάσιμο κίνδυνο. Το ίδιο ισχύει και με τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο στο Αιγαίου και την Ανατολική Μεσόγειο. Το κόστος δεν είναι μόνο οικονομικό. Είναι κοινωνικό, πολιτικό και ανθρώπινο: οι πόροι που αφαιρούνται από τις κοινωνικές ανάγκες, η ενίσχυση του αυταρχισμού, η καλλιέργεια του εθνικισμού, ο κίνδυνος να πληρώσουν οι λαοί με αίμα τους ανταγωνισμούς των ισχυρών.

Απέναντι στις διεκδικήσεις για ουσιαστικές αυξήσεις, για Υγεία, Παιδεία και κοινωνική προστασία, η κυβέρνηση απαντάει μονότονα: «δεν υπάρχει δημοσιονομικός χώρος». Ο διοικητής της ΤτΕ Στουρνάρας έφτασε να χαρακτήρισε την επαναφορά της 13ης σύνταξης "δημοσιονομική τρέλα". Όταν όμως πρόκειται για φοροαπαλλαγές και επιδοτήσεις στο κεφάλαιο, για πολεμικούς εξοπλισμούς και πολεμικές εκστρατείες, τότε όλοι αυτοί ξεχνάνε τους δημοσιονομικούς περιορισμούς και ξοδεύουν το δημόσιο χρήμα πραγματικά σαν "τρελοί".
Όχι, αυτή δεν είναι μια πολιτική που απλώς «αποτυγχάνει» να σώσει λύσει στα προβλήματα της εργατικής τάξης. Είναι μια ταξική πολιτική που συνειδητά στηρίζει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και υπηρετεί το κεφάλαιο. Είναι μια ταξική πολιτική που δεν θα διστάσει να μετατρέψει την εργατική τάξη και τη νεολαία της χώρας σε κρέας για τη μηχανή του πολέμου, προκειμένου να υπερασπιστεί και να διευρύνει τα συμφέροντα και τα κέρδη των ισχυρών.

Η κυβέρνηση φθίνει, η αντιπολίτευση δεν δίνει διέξοδο

Παρά τις επιμέρους διαφορές και τις μεταξύ τους αντιπαραθέσεις, τα κόμματα που διεκδικούν κυβερνητικό ρόλο δεν προβάλλουν μια πραγματική ρήξη με τις βασικές κατευθύνσεις της κυρίαρχης πολιτικής. ΠΑΣΟΚ, ΕΛΑΣ, ΣΥΡΙΖΑ, Πλεύση Ελευθερίας, Νέα Αριστερά δεν αμφισβητούν τις πολιτικές και τις στρατηγικές επιλογές του ελληνικού κεφαλαίου: εκμετάλλευση, συμμετοχή σε ΝΑΤΟ και ΕΕ, συμμαχία με Ισραήλ και ΗΠΑ κλπ. Ακόμα χειρότερα, στο θέμα των διεκδικήσεων του ελληνικού κεφαλαίου σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο όχι μόνο υιοθετούν, μαζί με το ΚΚΕ, πλήρως την ατζέντα του ελληνικού κεφαλαίου αλλά φτάνουν μέχρι να κατηγορούν την κυβέρνηση για μειοδοσία και υποχωρητικότητα στα "εθνικά θέματα" και "κυριαρχικά δικαιώματα"!
Η λαϊκή δυσαρέσκεια υπάρχει αλλά δεν βρίσκει πολιτική έκφραση. Αυτό τροφοδοτεί την απογοήτευση, την παραίτηση, την εκλογική αναμονή. Αφήνει την εργατική τάξη και τη νεολαία ευάλωτες στο δηλητήριο του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, ενώ κρατά ανοιχτό τον δρόμο ακόμα και για μια φασιστικοποίηση της κοινωνίας. Τα

Ακροδεξιά κόμματα διαιρούν την εργατική τάξη, καλλιεργούν τον ατομικισμό, τον ρατσισμό, την ξενοφοβία και τον εθνικισμό. Προσπαθούν με όπλο το μεταναστευτικό και τον ακροδεξιό λαϊκισμό
να αναρριχηθούν στην εξουσία.

Η εργατική τάξη της Ελλάδας δεν έχει τίποτα να χωρίσει με την εργατική τάξη της Τουρκίας ή οποιασδήποτε άλλης χώρας. Ούτε είναι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες υπεύθυνοι για την κρίση, τα χαμηλά μεροκάματα, την κοινωνική καταστροφή και την ανασφάλεια. Ο πραγματικός αντίπαλος είναι ταξικός: βρίσκεται στην εκμετάλλευση, στον καπιταλιστικό ανταγωνισμό, στις ιμπεριαλιστικές σφαγές και πολέμους, σε όλες τις πολιτικές που θυσιάζουν τις κοινωνικές ανάγκες και την ανθρώπινη
ζωή για τα συμφέροντα των ισχυρών.

Να μπλοκάρουμε αυτήν την πολιτική με αγώνες – να την ανατρέψουμε με ένα αντικαπιταλιστικό/επαναστατικό πρόγραμμα/μέτωπο

Μόνο με την ανάπτυξη μαζικών αγώνων, μόνο αν οργανωθούμε στους χώρους δουλειάς και στα σωματεία, μόνο αν δυναμώσουμε τις απεργίες και τις συλλογικές διεκδικήσεις μπορούμε να αποκρούσουμε αυτήν την επίθεση. Μόνο αν συνδέσουμε: τους αγώνες για πραγματικές αυξήσεις, την επαναφορά 13ου-14ου μισθού και σύνταξης, με την πάλη ενάντια στην ακρίβεια και στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών· την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας και Παιδείας με την γενική αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις· τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, τα πειθαρχικά, τις διώξεις και την εργοδοτική αυθαιρεσία, με την υπεράσπιση των δημοκρατικών, συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών για όλα ανεξαιρέτως τα μέλη της τάξης μας· την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό απελευθερωτικό αγώνα και την πάλη για διακοπή κάθε σχέσης με το κράτος του Ισραήλ, με την πάλη
ενάντια στην εμπλοκή της χώρας σε όλους τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επιθέσεις.
Μπροστά στις επόμενες εκλογές τίποτα δεν έχουμε να κερδίσουμε

με τη λογική του «μικρότερου κακού», που πρακτικά οδηγεί σε μια κυβερνητική εναλλαγή χωρίς ουσιαστική αλλαγή πολιτικής. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να ακουστεί όσο πιο δυνατά γίνεται, στην κοινωνία αλλά και στις εκλογές, μια πραγματικά διαφορετική πολιτική πρόταση που θα ενισχύει τους αγώνες, θα πατάει πάνω σε αυτούς, αλλά και θα τους δίνει πολιτική έκφραση και προοπτική. Που θα βάζει μπροστά τις ανάγκες της εργατικής τάξης και της νεολαίας· θα επαναφέρει τις συλλογικές συμβάσεις και θα αυξήσει τους μισθούς και τις συντάξεις· θα στηρίξει την δημόσια και δωρεάν Υγεία και Παιδεία και θα ξανακάνει δημόσιες όλες τις κρίσιμες υποδομές και τομείς της οικονομίας (μεταφορές, ενέργεια, τράπεζες κλπ)· θα στηρίξει το δικαίωμα στη στέγη και θα προστατέψει το λαϊκό εισόδημα· θα φορολογήσει τον πλούτο και τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης· θα ανοίξει τα σύνορα σε πρόσφυγες και μετανάστες· θα αποσύρει τα ελληνικά όπλα από τα πολεμικά μέτωπα, θα σταματήσει κάθε συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ και τον ιμπεριαλισμό και θα κλείσει τις ξένες στρατιωτικές βάσεις.

Γιατί η πραγματική εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση και στην ανυπαρξία ουσιαστικής αντιπολίτευσης είναι η συγκρότηση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που θα αμφισβητούν στην πράξη την πολιτική του κεφαλαίου και θα ανοίγουν τον δρόμο για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, φτώχεια και πολέμους.

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΔΕΘ

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΜΑΡΑ ΣΤΙΣ 6:00 μ.μ.

Πολιτική Οργάνωση “Κόκκινο Νήμα” – ΟΚΔΕ Σπάρτακος